

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 11 grudnia 2017 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych, I Oddział w Ł., po rozpatrzeniu wniosku z dnia 2 listopada 2017 roku, odmówił wnioskodawczyni Z. G. prawa do świadczenia przedemerytalnego wskazując, iż przedłożona przez nią dokumentacja nie pozwala na uznanie, że rozwiązanie stosunku pracy z dniem 31 grudnia 2016 r. nastąpiło w związku likwidacją pracodawcy, ponieważ z załączonej umowy o pracę wynika, że została ona zawarta na czas określony do 31 grudnia 2016 r. Stosunek pracy ustał więc z ostatnim dniem okresu, na który umowa była zawarta. Ponadto w Kompleksowym Systemie Informatycznym ZUS nie stwierdzono dokumentu potwierdzającego wyrejestrowanie płatnika składek – (...). Warunek stażu został spełniony. Na wymagane 20 lat okresów składkowych i nieskładkowych na podstawie przedłożonych dokumentów wnioskodawczyni udowodniła 19 lat, 9 miesięcy, 29 dni okresów składkowych 6 lat, 10 miesięcy 6 dni okresów nieskładkowych – łącznie 26 lat, 8 miesięcy 5 dni oraz 1 rok 10 miesięcy, 8 dni okresów uzupełniających.

/decyzja z dnia 11 grudnia 2017 r. –k.44 -44v. akt ZUS /

Odwołanie od powyższej decyzji złożyła Z. G. w dniu 15 stycznia 2018 r. 2018 roku, zaskarżając ją w całości. Wnioskodawczyni wniosła o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez przyznanie świadczenia przedemerytalnego.

W uzasadnieniu swego stanowiska wskazała, iż rozwiązanie stosunku pracy za wypowiedzeniem nastąpiło w związku z likwidacją zakładu pracy. Zakład pracy został sprzedany jeszcze w grudniu 2016 r. ponadto pracodawca uzupełnił w Kompleksowym Systemie Informatycznym dokumenty potwierdzające wyrejestrowanie płatnika składek. W związku z tym wniesienie odwołania jest uzasadnione.

/odwołanie z dnia 15 stycznia 2018 r. k. 3-4/.

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 14 lutego 2018 r. organ rentowy wniósł o jego oddalenie wywodząc jak w zaskarżonej decyzji. Ponadto poinformował, iż w dniu 10 stycznia 2018 r. wnioskodawczyni złożyła kolejny wniosek o świadczenie przedemerytalne załączając druk (...) wyrejestrowanie płatnika w dniu 26 stycznia 2017 r. z datą od 1 stycznia 2017 r. w związku z czym organ rentowy wdrożył postępowanie wyjaśniające w tym zakresie.

/ odpowiedź na odwołanie k. 8-8v./

Pismem procesowym z dnia 5 marca 2018 r. wnioskodawczyni podniosła, iż rozwiązanie umowy o pracę nastąpiło na skutek likwidacji zakładu pracy a nie z upływem terminu na jaki umowa została zawarta. Fizycznie bowiem została zlikwidowana cała firma i wszyscy pracownicy zostali zwolnieni z tytułu likwidacji zakładu pracy.

/pismo z dnia 5 marca 2018 r. k. 13/.

Pismem procesowym z dnia 16 kwietnia 2018 r. organ rentowy wskazał, że powodem odmowy przyznania prawa do świadczenia przedemerytalnego był fakt ustania stosunku pracy z ostatnim dniem okresu na który była zawarta tj. z dniem 31 grudnia 2016 r. zatem nie został spełniony warunek rozwiązania stosunku pracy z powodu likwidacji lub niewypłacalności pracodawcy. Ponadto złożony przy kolejnym wniosku o świadczenie przedemerytalne dokument (...) jest potwierdzeniem wyrejestrowania z ubezpieczeń społecznych Z. G. a nie potwierdzeniem wyrejestrowania płatnika.

/ pismo z dnia 16 kwietnia 2018 r. k. 25/

Pismem procesowym z dnia 10 maja 2018 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych poinformował, że w dniu 23 marca 2018 r. został z urzędu sporządzony druk wyrejestrowania płatnika składek – (...) od dnia 1 stycznia 2017 r. Natomiast w dniu 4 maja 2018 r. wydano decyzję ponownie odmawiającą wnioskodawczyni prawa do świadczenia przedemerytalnego, ponieważ stosunek pracy ustał z ostatnim dniem okresu, na który została zawarta umowa o pracę.

/pismo procesowe z dnia 10 maja 2018 r. k.36/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Z. G. urodziła się w dniu (...).

/bezsporne/

Wnioskodawczyni Z. G. była ostatnio zatrudniona w przedsiębiorstwie (...) w miejscowości W. w okresie od 1 stycznia 2011 r. do 31 grudnia 2016 r. w pełnym wymiarze czasu pracy jako obsługa kurnika, na podstawie dwóch kolejno zawartych umów o pracę na czas określony.

/świadcstwo pracy z dnia 3 stycznia 2017 r. akta osobowe teczka II część C karty nienumerowane koperta k. 34, umowa o pracę z dnia 1 stycznia 2014 r. akta osobowe teczka II część B k. 13 koperta k. 34, umowa o pracę z dnia 1 stycznia 2011 r. akta osobowe teczka II część B k. 2 koperta k. 34, zeznania wnioskodawczyni e- protokół z rozprawy z dnia 4 października 2018 r. 00:03:50 -00:05:28 płyta CD k. 46 w zw. z informacyjnymi wyjaśnieniami e- protokół z rozprawy z dnia 17 kwietnia 2018 r. 00:02:05 -00:05:56 płyta CD k. 31, zeznania świadka J. K. e- protokół z rozprawy z dnia 17 kwietnia 2018 r. 00:08:59 -00:19:31 płyta CD k. 31 /.

Ostatnio podpisana przez nią umowa o pracę ze wskazanym pracodawcą była zawarta na okres od 1 stycznia 2014 r. do 31 grudnia 2016 r.

/umowa o pracę z dnia 1 stycznia 2014 r. k. 13 akta osobowe teczka II część B k. 13 koperta k. 34 zeznania świadka J. K. e- protokół z rozprawy z dnia 17 kwietnia 2018 r. 00:08:59 -00:19:31 płyta CD k. 31 /.

W dniu 17 grudnia 2016 r. pracodawca wnioskodawczyni wypowiedział jej umowę o pracę zawartą na czas określony trwającą do dnia 31 grudnia 2016 r. z zachowaniem dwutygodniowego okresu wypowiedzenia, którego bieg rozpoczyna się w dniu 17 grudnia 2016 r, a kończy w dniu 31 grudnia 2016 r. Jako przyczynę wypowiedzenia wskazano likwidację działalności pracodawcy.

/ oświadczenie o rozwiązaniu umowy o prace za wypowiedzeniem z dnia 17 grudnia 2016 r. akta osobowe teczka II część C karty nienumerowane koperta k. 34, zeznania wnioskodawczyni e- protokół z rozprawy z dnia 4 października 2018 r. 00:03:50 -00:05:28 płyta CD k. 46 w zw. z informacyjnymi wyjaśnieniami e- protokół z rozprawy z dnia 17 kwietnia 2018 r. 00:02:05 -00:05:56 płyta CD k. 31 zeznania świadka J. K. e- protokół z rozprawy z dnia 17 kwietnia 2018 r. 00:08:59 -00:19:31 płyta CD k. 31 /.

W świetle wydanego wnioskodawczyni świadectwa pracy jej stosunek pracy ustał w dniu 31 grudnia 2016 r. w wyniku rozwiązania przez jedną ze stron z zachowaniem okresu wypowiedzenia /rozwiązanie umowy o pracę za wypowiedzeniem przez pracodawcę – art. 30 § 1 ust. 2 kp w związku z likwidacją pracodawcy/.

/świadcstwo pracy z dnia 3 stycznia 2017 r. akta osobowe teczka II część C karty nienumerowane koperta k. 34/.

Zakład pracy, który zatrudniał wnioskodawczynię został sprzedany. Była to firma jednoosobowa. Wszyscy zatrudnieni w nim pracownicy – 3 osoby - zostali zwolnieni. Kupił go inny właściciel, ale nadal jest tam ferma drobiu. Ferma nadal funkcjonuje. Nowy właściciel nie zatrudnił starych pracowników, miał własnych. Gdyby zakład pracy nie został sprzedany najpewniej wnioskodawczyni miałaby zawartą kolejną umowę o pracę.

/zeznania wnioskodawczyni e- protokół z rozprawy z dnia 4 października 2018 r. 00:03:50 -00:05:28 płyta CD k. 46 w zw. z informacyjnymi wyjaśnieniami e- protokół z rozprawy z dnia 17 kwietnia 2018 r. 00:02:05 -00:05:56 płyta CD k. 31 zeznania świadka J. K. e- protokół z rozprawy z dnia 17 kwietnia 2018 r. 00:08:59 -00:19:31 płyta CD k. 31/.

Dawny właściciel zakładu pracy ostatnio zatrudniającego wnioskodawczynię w chwili obecnej jest zatrudniony w oparciu o umowę o pracę i nie mieszka w K..

/zeznania świadka J. K. e- protokół z rozprawy z dnia 17 kwietnia 2018 r. 00:08:59 -00:19:31 płyta CD k. 31/.

Wyrejestrowanie w Kompleksowym Systemie Informatycznym ZUS płatnika składek – (...) nastąpiło z urzędu w dniu 23 marca 2018 r. z dniem 31 grudnia 2016 r.

/bezsporne/

W dniu 2 listopada 2017 roku wnioskodawczynie złożyła wniosek o przyznanie prawa do świadczenia przedemerytalnego.

/wniosek o świadczenie przedemerytalne –akta ZUS k. 1-3 /

Wnioskodawczynie spełnia wszystkie warunki do nabycia prawa do świadczenia przedemerytalnego poza kwestionowaną przez organ rentowy przyczyną rozwiązania stosunku pracy.

/bezsporne/

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawczynie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 2 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 roku o świadczeniach przedemerytalnych (tekst jednolity Dz. U. z 2017r., poz. 2148), do dnia rozwiązania stosunku pracy lub stosunku służbowego z powodu likwidacji pracodawcy lub niewypłacalności pracodawcy, w rozumieniu przepisów o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy, u którego była zatrudniona lub pozostawała w stosunku służbowym przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, ukończyła co najmniej 56 lat - kobieta oraz 61 lat - mężczyzna i posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn.

Zgodnie z ust. 2 art. 2 przedmiotowej ustawy, za okres uprawniający do emerytury, o którym mowa w ust. 1, uważa się okres ustalony zgodnie z przepisami art. 5-9, art. 10 ust. 1 oraz art. 11 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1383 i 1386), zwanej dalej „ustawą o emeryturach i rentach z FUS”.

Stosownie do treści art. 2 ust. 3 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych, świadczenie przedemerytalne przysługuje osobie określonej w ust. 1 po upływie co najmniej 180 dni pobierania zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w ustawie o promocji zatrudnienia, jeżeli osoba ta spełnia łącznie następujące warunki:

1. nadal jest zarejestrowana jako bezrobotna;
2. w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych;
3. złoży wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia wydania przez powiatowy urząd pracy dokumentu poświadczającego 180 – dniowy okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych.

Osoba ubiegająca się o świadczenie przedemerytalne musi spełniać łącznie przesłanki wymienione w art. 2 ust. 1 i wymienione w art. 2 ust. 3. Brak spełnienia choćby jednej z nich skutkuje brakiem możliwości przyznania prawa do świadczenia przedemerytalnego.

W niniejszej sprawie wnioskodawczyni domaga się przyznania prawa do świadczenia przedemerytalnego na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 1 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych, wskazując, iż jej stosunek pracy został rozwiązany w związku z likwidacją zakładu pracy, oraz że legitymuje się ponad 20 – letnim stażem pracy i ukończyła 56 lat.

W ocenie organu rentowego wnioskodawczyni nie spełniła wszystkich przesłanek wskazanych w powyższym przepisie, gdyż rozwiązanie stosunku pracy z dniem 31 grudnia 2016 r. nie nastąpiło w związku likwidacją pracodawcy lecz z upływem okresu na jaki zawarto umowę o pracę. Spełnienia pozostałych przesłanek organ rentowy nie kwestionował.

Sąd przeprowadził zatem postępowanie dowodowe celem ustalenia faktycznej przyczyny rozwiązania umowy o pracę z wnioskodawczynią.

Z ustaleń Sądu wynika że, pracodawca Z. G. K. K. sprzedał prowadzoną przez siebie farmę drobiu i zwolnił wszystkich pracowników. Wnioskodawczyni

otrzymała wypowiedzenie umowy o pracę z zachowaniem dwutygodniowego okresu wypowiedzenia – z powodu likwidacji działalności pracodawcy. Materiał dowodowy zgromadzony w sprawie – niekwestionowany przez strony – potwierdza, że działalność gospodarcza nie jest przez byłego pracodawcę wnioskodawczyni kontynuowana. Co prawda farma drobiu nadal funkcjonuje jednakże poza przejętymi składnikami majątku nie jest w żaden sposób powiązana z poprzednim pracodawcą. Formalnie nie doszło do przejścia zakładu pracy na nowego pracodawcę w myśl art. 23¹ kp.

Likwidacja pracodawcy, w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych (t.j. Dz.U. z 2013 r. poz. 170), obejmuje także osobę fizyczną, która w sposób formalny i trwały zaprzestała prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej. /wyrok SA w Gdańsku III AUa 762/15 z dnia 29-10-2015 Legalis Numer 1370645/. Skoro osoba fizyczna w związku z zakończeniem prowadzenia działalności gospodarczej rozwiązała stosunek pracy z ostatnim pracownikiem, przestała być podmiotem zatrudniającym. W konsekwencji tego można uznać, że została zlikwidowana jako pracodawca. Odmienna wykładnia art. 2 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych (t.j. Dz.U. z 2013 r. poz. 170 ze zm.) jest nieprawidłowa. /Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11 maja 2017 r. II UK 213/16 Legalis Numer 1627674/.

Jak już podniesiono K. K. nie prowadzi działalności gospodarczej i zwolnił wszystkich pracowników. Tym samym choć formalnie umowa o pracę wnioskodawczyni została rozwiązana za wypowiedzeniem w dniu, w którym i tak doszłoby do jej ustania w z związku z upływem terminu na jaki została zawarta, to uznać należy, iż jedynym i wyłącznym powodem tego stanu rzeczy była faktyczna likwidacja pracodawcy.

Oceny takiej nie może zmienić okoliczność, iż umowa o pracę, która została rozwiązana, wygasłaby z tym samym dniem. Pracodawca rozwiązując stosunek pracy za wypowiedzeniem z powodu likwidacji zakładu pragnął zaakcentować, iż w właśnie to wydarzenie skutkowało ustaniem zatrudnienia, a nie było nim wygaśnięcie umowy terminowej, gdyż w przeciwnym wypadku strony zawarłyby kolejną umowę o pracę. Stanowisko takie wyraził także Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 11 lipca 2017 r., w sprawie I UK 291/16, zgodnie z którym „1. Wykładnia celowościowa przepisów ustawy z 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych prowadzi do wniosku, że prawo do świadczenia przedemerytalnego służy zapewnieniu wsparcia socjalnego osobom, które utraciły źródło utrzymania nie ze swojej winy i które ze względu na wiek nie są w stanie skutecznie konkurować na rynku pracy do dnia nabycia uprawnień emerytalnych. Prawo do świadczenia przedemerytalnego powstaje bowiem ze względu ukończenie przez kobietę wieku 55 lat, wypracowanie przez nią okresu uprawniającego do emerytury, wynoszącego co najmniej 30 lat oraz utraty zatrudnienia trwającego przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy na skutek rozwiązania stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, tj. z powodu likwidacji stanowiska pracy z przyczyn ekonomicznych, organizacyjnych, produkcyjnych albo technologicznych (w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 29 lit. b tej ustawy). W sprawie o ustalenia prawa do tego świadczenia wymagane jest więc nie tylko stwierdzenie, że stanowisko pracy zostało zlikwidowane, ale konieczne jest również ustalenie przyczyny jego likwidacji oraz powiązania między rozwiązaniem stosunku pracy a zlikwidowaniem stanowiska pracy.

2. W toku postępowania w sprawie o nabycie świadczenia przedemerytalnego należy wykazać, że u podstaw decyzji o likwidacji stanowiska pracy skutkującej rozwiązaniem stosunku pracy choćby z powodu upływu czasu, na jaki została zawarta umowa o pracę, znalazły się przyczyny ekonomiczne, organizacyjne, produkcyjne albo technologiczne.”

W związku z powyższym wnioskodawczyni spełnia wszystkie przesłanki wskazane w przepisie art. 2 ust. 1 pkt. 1 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych. Spełniła również przesłanki określone w ust. 3 art. 2 ustawy. Tym samym, brak podstaw do odmowy przyznania Z. G. prawa do świadczenia przedemerytalnego.

W zakresie daty przyznania świadczenia, Sąd oparł się na przepisie art. 7 ust. 1 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych, z którego wynika, że prawo do świadczenia przedemerytalnego ustala się na wniosek osoby zainteresowanej, od następnego dnia po dniu złożenia wniosku wraz z dokumentami, o których mowa w ust. 3.

Skarżąca złożyła wniosek o przyznanie mu prawa do świadczenia przedemerytalnego w dniu 2 listopada 2017 roku w związku z czym prawo do świadczenia przysługuje mu od dnia następnego, tj. od dnia 3 czerwca 2017 roku.

Wobec powyższego Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał Z. G. prawo do świadczenia przedemerytalnego od dnia 3 listopada 2017 roku.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczycpełnomocnikowi organu rentowego z aktami osobowymi.

5 XI 2018 roku.

J.L.